

ENOLETNA SUHOLETNICA

Erigeron annuus

Enoletna, pri nas pogosteje dvoletna rastlina s pokončnim, razvejenim, raztreseno dlakavim stebлом. Listi so svetlozeleni, po obeh straneh dlakavi.

Beli do rožnati jezičasti in rumeni cevasti cvetovi so združeni v številne 15–20 mm široke koške. Enosemnski plodovi so dolgi 1–1,5 mm, s kodeljico iz ščetin.

Velikost: 40 do 150 cm.

Čas opazanja v letu: junij - oktober (cvetenje)

Naravna razširjenost: Severna Amerika

Prvi podatek v SLO: 1840

Način prihoda: slepi potnik.

Alergijske reakcije pri človeku: -

Življenjski prostor: (Ne)redno košeni travniki, pašniki, polja, opuščene njive, razgaljene površine, logi, prodišča, robovi prometnic (tudi gozdnih).

Enoletna suholetnica ima podobne, a manjše koške kot nedišeča trirobka. Tudi kamilica ima podobna socvetja.

Status: zelo pogosta vrsta, ki se uspešno širi tudi na pašnikih, saj je živina ne popase. Njena prisotnost zmanjšuje krmno vrednost travinja.

Možnost zamenjave: Od nebin, ki imajo bele jezičaste liste se pri nas za zdaj pojavljata predvsem suličastolistna (*S. lanceolatum*) in drobnocvetna nebina (*S. tradescantii*). Razlikujejo se predvsem po obliki listov, po številu jezičastih cvetov ter po razporeditvi in obarvanosti ovojkovih listov.

STORŽEVA LISTONOŽKA

Leptoglossus occidentalis

Rdeče rjava stenica dolžine 15–20 mm. Rob zadka je sploščen, na njem se izmenjujejo svetli in temni pasovi. Antene so iz 4 podolgovatih členov. Pri odraslih stenicah in ličinkah so goleni zadnjih nog listasto razširjene. Ličinka je drobna, rdečkasta in z dolgimi nogami. Je polifag na iglavcih, kjer odrasli osebki in ličinke sesajo cvetove in semena.

Prezimujejo odrasle stenice, in sicer v razpokah v skorji in različnih naravnih votlinah, pogosto tudi v človekovih bivališčih.

Dolžina: do 20 mm.

Čas opažanja v letu: največkrat jeseni na fasadah, ko išče prezimovališče.

Naravna razširjenost: Severna Amerika

Prvi podatek v SLO: 2003

Način prihoda: mednarodna trgovina z lesom.

Alergijske reakcije pri človeku: -

Življenjski prostor: raznoliki naravni habitati, kmetijske in urbane površine, nasadi. Osebkje najdemo na iglavcih, na tanjših deblih in vejah, ter na storžih.

Status: razširjena po vsej Sloveniji kjer se naravna ali nasajeno pojavljajo iglavci (tudi okrasni).

Možnost zamenjave: nekatere domorodne, rjavo obarvane stenice (usnjatka, usnjata stenica), vendar nobena nima listastih razširitev na golenih zadnjih nog.

KOSTANJEVA ŠIŠKARICA

Dryocosmus kuriphilus

Črna osica z oranžnimi nogami. Poznamo le samice, ki se pridejo iz šišk na poganjkih pravega kostanja. Samice v popke odložijo jajčeca, iz katerih se razvijejo ličinke, ki prezimijo. Naslednjo pomlad mlade ličinke povzročijo nastanek šišk.

Šiške so jajčaste, dolge 5–20 mm, zelene, včasih z rdečkastim odtenkom. Odrasle osice izletijo iz šiške skozi okroglo odprtino. Zaradi šišk so moteni rast poganjkov ter razvoj cvetov in plodov kostanja.

Velikost: 3 mm.

Čas opazanja v letu: maj – junij (odrasle osice)

Naravna razširjenost: Kitajska

Prvi podatek v SLO: 2016

Način prihoda: kupovanje sadik kostanja na Kitajskem

Alergijske reakcije pri človeku: -

Odrasla samica na prerezu šiške.

Življenjski prostor: Na kostanjih v naravnih habitatih, drevesnicah, nasadih in urbanih območjih.

Status: v nekaj letih se je razširila po vsej Sloveniji, S prihodom zajedalske vrste, se je njena prisotnost zelo zmanjšala.

Možnost zamenjave: Zelo podobne so nekatere druge vrste os šiškarič na listavcih, vendar se nobena od njih ne pojavlja na kostanju..

ROBINIJEV LISTNI ZAVRTAČ

Parectopa robinella

2 do 3 mm dolga vrsta mikrometulja iz družine zavitkarjev – gosenice živijo v listih gostiteljskih rastlin.

Vir: <https://www.flickr.com/photos/ricosz/41469263404>

Gostiteljska rastlina gosenic je robinija. Ima dve do tri generaciji na leto. Samica odlaga jajčeca na glavno listno žilo na spodnji strani lista. Ličinka je vedno sama v mini. Zabubi se v odpadu na tleh.

Vsaka poškodba lista (mina) je posledica hranjenja ene gosenice).

Velikost: 5 mm (razpon kril).

Čas opazanja v letu: julij – oktober (bele lise na listih robinije – rovi gosenic), metulji letajo od junija.

Naravna razširjenost: Severna Amerika

Prvi podatek v SLO: 1970 zanesen v Italijo, že pred 1984 tudi v Sloveniji.

Način prihoda: verjetno kot slepi potnik.

Alergijske reakcije pri človeku: -

Življenjski prostor: Gosenice preživijo le v listih robinije. V Sloveniji razširjena povsod kjer uspeva tudi robinija.

En sam primer ek robinije lahko gosti več tisoč gosenic zavrtača.

Status: Zelo pogosta vrsta mikrometulja, verjetno celo najbolj pogosta vrsta viška poletja. Njen obstoj je soodvisen od uspevanja prav tako invazivne robinije.

Možnost zamenjave: listni zavrtač robinije – njegove gosenice ustvarjajo mine na spodnji strani lista.

ROBINIJA

Robinia pseudoaccacia

Deblo z rjavo sivo, močno razpokano skorjo. Krošnja okrogla, veje so polne dolgih trnov. Listi svetlo zeleni in pernato deljeni na manjše lističe. Na bazi peclja poganjata iz veje po dva trna, preobražena prilista.

Zelo medoviti cvetovi združeni v velika grozdasta socvetja. Cvetovi so užitni, v času cvetenja (maj - junij) z močnim vonjem privabljajo veliko žuželk. Plodovi v obliki strokov, polni fižolu podobnih semen (od 4 do 10).

Velikost: do 25 m.

Čas opažanja v letu: maj – junij (cvetenje)

Naravna razširjenost: vzhod Severne Amerike

Prvi podatek v SLO: 1991

Način prihoda: okrasna in medovita rastlina

Alergijske reakcije pri človeku: -

Življenjski prostor: Invazivna na mestu gozdnih posek, razen na skalnatem ali močvirnatem svetu. Najbolj razširjena v vinorodnih krajinah.

Veliki trni so obramba pred velikimi rastlinojedimi sesalci.

Status: Razmnožuje se s semeni ali potaknjenci ter s koreninskimi poganjki. Priljubljena pri čebelarjih (akacijev med), vinogradnikih (les), kot gradbeni les.

Možnost zamenjave: amorfa, pajesen.

LISTNI ZAVRTAČ ROBINIJE

Macrosaccus (Phyllonorycter) robiniella

Do 3 mm dolg predstavnik. Sprednji par kril je sivkasto rjav z belimi prečnimi progami, zadnji par pa je enotne sivo rjave barve.

vir: <https://www.flickr.com/photos/ricosz/21562513892/in/photostream/>

Ima 3 do 4 generacije na leto. Prisotnost izdajajo svetle lise (mine) na spodnjih straneh lističev robinijevih listov. Vsaka mina je posledica hranjenja ene gosenice.

Velikost: 5,5–6,5 mm (razpon kril)

Čas opažanja v letu: maj – september (čas olistanja robinije)

Naravna razširjenost: Severna Amerika

Prvi podatek v SLO: 1994

Način prihoda: prenos sadik, spontano širjenje..

Alergijske reakcije pri človeku: -

Življenjski prostor: Po vsej Sloveniji - gozdovi, kmetijske površine, urbana območja, kjer je prisotna robinija.

Belo obarvana mina priča, koliko tkiva je pojedla gosenica v notranjosti lističa.

Status: Razširjen je po vsej Sloveniji – kjer je prisotna drevesna vrsta robinija.

Možnost zamenjave: robinijev listni zavrtač – ta dolbe mine, ki so opazne na zgornji strani lista.

JAPONSKA SVILOPREJKA, JAMAMAJ

Antheraea yamamai

Zelo variabilnih barv (peščeno rumene, čokoladno- in rdečkasto rjave). Na sredini vsakega krila ima pego v obliki očesa, distalno pa prečno črno, rožnato in belo progno.

Gosenice se prehranjujejo pretežno na hrastih, bukvi in murvi, najdemo pa jih tudi na pravem kostanju, gabrih, šipkih in glogih. Odrasli žive dva do tri dni (se ne hranijo). Samice skoraj ne letajo, samci nekaj 100m. Samica oddaja feromon (dišava), ki ga samec zazna.

Samca prepoznamo po velikih peresastih tipalkah.

Velikost – razpon kril: 110 do 150 mm.

Čas opažanja v letu: julij - september (odrasli)

Naravna razširjenost: Japonska

Prvi podatek v SLO: 1866 (Veliki Slatnik, Gorjanci) Način prihoda: gojenje gosenic (svilogojstvo).

Življenjski prostor: Bukovi in hrastovi gozdovi po vsej Sloveniji.

Lajčeca jamamaja.

Status: V Sloveniji je splošno razširjen, a nima zabeleženih negativnih posledic za domorodne vrste.

Buba iz okoli 2 km svilene niti.

Možnost zamenjave: veliki nočni pavlinček, ki je enako velik (do 130 mm), vendar leta prej (april – junij).

DELJENOLISTNA RUDBEKIJA

Rudbeckia laciniata

Zelnata trajnica, v tleh prezimijo trpežne korenike. Socvetja (koški) v premeru 7–12 cm, jezičasti cvetovi zlatorumeni, manjši cevasti cvetovi zelenkasti do rjavkasti, osrednji del socvetja izbočen.

Plodovi - viseče črtalaste glavice (podobne orehu), iz katerih se še mesece po cvetenju iztresajo semena.

Velikost: do 2,5 m.

Čas opazanja v letu: julij – oktober (cvetenje).

Naravna razširjenost: Severna Amerika.

Prvi podatek v SLO: 1865.

Način prihoda: okrasna rastlina.

Alergijske reakcije pri človeku: -

Življenjski prostor: Poplavna območja rek, logi in vlažni gozdni robovi.

Status: razširjena po vsej Sloveniji.

Rudbeckia triloba je manjša, izbočen del socvetja temnejši.

Možnost zamenjave: Predvsem po vrtovih uspeva še nekaj podobnih vrst rudbekije ter oblika s pomnoženimi jezičastimi cvetovi. Po barvi cvetov je podoben topinambur, ki ima večje koške in hrapave liste.

ORJAŠKA in KANADSKA ZLATA ROZGA

Solidago gigantea, S. canadensis

Zelo podobni vrsti. Orjaška ima gladko steblo in bolj zbito socvetje, kanadska ima gostodlakavo steblo in bolj razvejano socvetje. Je tudi višja in cveti takrat ko orjaška že odcvita.

Sestoj orjaške zlate rozge na robu travnika. Socvetja so zelo obiskana s strani žuželk, saj v tem času avtohtone rastline ne cvetijo tako množično.

Socvetja kanadske zlate rozge.

Velikost: do 2,5 m.

Čas opazanja v letu: julij oktober (cvetenje)

Naravna razširjenost: Severna Amerika.

Prvi podatek v SLO: 1850 (orjaška),

Način prihoda: okrasna in medovita rastlina.

Alergijske reakcije pri človeku: -

Življenjski prostor: Obe vrsti uspevata na redko košenih travnikih, gozdnih jasah, gozdnih robovih, ob vodah, na razgaljenih površinah v okolici naselij.

Status: Razširjena je po vsej Sloveniji. Čebelarji marsikje še vedno pomagajo pri širjenju zaradi dobre poznopoletne in jesenske paše čebel. Gosti sestoji še necvetočih poganjkov že od konca pomladi onemogočajo uspevanje avtohtonim rastlinskim vrstam (in na njihovo prisotnost vezanih živali).

Možnost zamenjave: domorodna zlata rozga je manjša. Mnogi pa v njej prepoznajo ambrozijo.

NUTRIJA, BOBROVKA *Myocastor coypus*

Je rastlinojedi glodavec velikosti domorodnega evropskega bobra. Za razliko od slednjega so aktivne tudi v svetlem delu dneva. Rastlinsko hrano iščejo na bregu in v vodi. Hitro se navadijo na hranjenje s strani ljudi.

Brejest traja približno 130 dni (letno dva do tri legla), skoti do 13 mladičev na leglo. Ti so ob rojstvu odlakani in že vidijo. Življenjska doba nutrije v naravi traja približno tri leta.

Velikost: 40 do 25 cm (brez repa), masa 5 do 9 kg.

Čas opazovanja v letu: celo leto.

Naravna razširjenost: Južna Amerika (zmerni pas).

Prvi podatek v SLO: 1936/37. 1991

Način prihoda: farmska vzreja zaradi krzna.

Življenjski prostor: uspeva v presvetljenih gozdovih, na gozdnih robovih, ob rekah ter na skalnih in ruderalnih rastiščih.

Smrček in brki so pri nutriji bele barve, sekalca pa oranžne.

Status: Nutrije, ki so ušle s teh farm, so se pričele v novem okolju hitro razmnoževati (ni plenilca) in postale marsikje nadloga, saj zaradi agresivnosti še danes izrivajo avtohtone vrste (bobra), uničujejo obrežno rastlinje ter povzročajo škodo z izdelavo rovov v brežino. Zato za njih velja lovna sezona celo leto.

Možnost zamenjave: evropski bober je enako velik (ploščat rep, rjav smrček), pižmovka pa je veliko manjša (podganji rep).

KANADSKA HUDOLETNICA

Conyza canadensis

Pokončna enoletnica z enim ali več stebli, ki izraščajo iz pritlične listne rozete. Drobni cvetovi so združeni v socvetja - koške. Koški številni, drobni (le 2–3 mm v premeru). Cevasti cvetovi (v notranjosti koška) rumeni, jezičasti (na obrobju) beli, 0,5–1 mm dolgi. Plodovi suhi, enosemnski. Raznašajo se z vetrom. Rastlina tolerantna na sušo in visoke temperature.

Velikost: do 1 m.

Čas opazanja v letu: maj – oktober (cvetenje)

Naravna razširjenost: Severna Amerika

Prvi podatek v SLO: v Evropi že od 17.stoletja

Način prihoda: slepi potnik.

Reakcije pri človeku: Čaj iz suhih nadzemnih delov pomaga proti driski, krvavitvam, glistam in revmatičnim obolenjem.

Življenjski prostor: uspeva na nabrežjih, njivah, posekah, cestnih robovih in drugih ruderalnih mestih. Praviloma do 500 m nadmorske višine

Status: zelo razširjena na degradiranih območjih, prisotna pa je tudi na kmetijskih površinah. Rastline pred cvetenjem odstranimo s prekopavanjem in pletjem.

Možnost zamenjave: podobne vrste tujerodnih hudoletnic (belkasta, kodrasta, enoletna).

POPISANA SKLEDNICA, GIZDAVA ŽELVA

Trachemys scripta

Imamo več podvrst – najprej se je prodajala rdečevratka. Po prepovedi prodaje (1997) pa so se pojavile rumenovratke. V mladosti so plenilke, kasneje pa vsejedke. Prehranjujejo se predvsem z vodnimi rastlinami in živalmi - od nevretenčarjev do dvoživk, plazilcev, ptičev in sesalcev.

Samci spolno zrelost dosežejo pri starosti 2 do 5 let (9 do 11 cm), samice pa po 5 do 8 letih (15 do 20 cm). Od aprila do julija odlagajo v izkopane jamice 5 do 20 jajc.

Velikost: samci do 24 cm, samice do 29 cm.

Čas opažanja v letu: od marca do novembra.

Naravna razširjenost: JV del Združenih držav Amerike.

Prvi podatek v SLO: 1991

Način prihoda: akvarijska žival.

Življenjski prostor: v plitvih stojećih vodah z bogato zarastjo in veliko sončne svetlobe (mesta za sončenje). V Evropi celo v brakičnih vodah, kanalih, in ribnikih.

V zadnjih desetletjih je vse več primerov uspešnega razmnoževanja pri nas.

Status: Prisotna po vsej nižinski Sloveniji. Na nekaterih lokacijah so že izvajali izlov.

Možnost zamenjave: poleg močvirske sklednica (temne barve z rumenimi pikami) se v novejšem času pojavljajo še nove vrste okrasnih vodnih želv, ki jih lastniki potem, ko se jih naveličajo, velikokrat spustijo v naravo.

PUŠPANOVA VEŠČA

Cydalima perspectalis

Odrasli osebki imajo umazano bela, rahlo mavrično svetlikajoča krila s temnim pasom na zunanjem robu. Čez krila merijo 3–4 cm. Samica odloži jajčeca na spodnjo stran listov pušpana.

Mlade gosenice so zelene, kasneje porjavijo. Vzdolž telesa imajo črno-bele proge in bradavice. So dlakave. Hranijo se s pušpanovimi listi. Prisotne so v velikem številu in proizvajajo bele pajčevinaste nitke. Zaradi poškodb pušpan propade. Prezimuje v stadiju bube med listi in vejicami.

Velikost: veščica 3 do 4 cm, gosenica do 4 cm.

Čas opazanja: april – september (odrasli, gosenice).

Naravna razširjenost: Vzhodna Azija.

Prvi podatek v SLO: 2008

Način prihoda: prenos okuženih sadik pušpana.

Alergijske reakcije pri človeku: -

Življenjski prostor: pojavlja se na različnih vrstah pušpana. Najdemo jo na pušpanovih grmih v naravnih habitatih in urbanih območjih.

Status: Vrsta je v Sloveniji splošno razširjena.

Možnost zamenjave: pušpanovi večči ni podobna nobena vrsta večče z izjema *Palpita vitrealis* (nima temnega širokega roba na krilih).

Sušenje pušpana lahko povzročata tudi glivi *Cylindrocladium buxicola* in *Volutella buxi*, vendar v primeru glivne okužbe listi niso obgrizeni in ni opaziti pajčevinastih nitk.

ŠPANSKI LAZAR

Arion vulgaris

Prehranjujejo se ponoči, saj rabijo veliko vlage, močno deževje pa jih k aktivnostim spodbudi tudi podnevi. Več je padavin, več imajo jajčec in več odraslih polžev se razvije. Če jih ujame sonce in ne morejo v zavetje, se izsušijo in poginejo.

So vsejedi in se prehranjujejo s širokim izborom zelenih rastlin, z razpadajočimi organskimi snovmi, pa tudi z mesom živalskih kadavrov (tudi lastne vrste).

Velikost (dolžina): 8 do 12 cm.

Čas opažanja v letu: april – november.

Naravna razširjenost: Iberski polotok.

Prvi podatek v SLO: začetek osemdesetih let 20. stoletja.

Način prihoda: z rastlinami in prstjo.

Alergijske reakcije pri človeku: -

Življenjski prostor: zelenjavni vrtovi, travniki, gozdni robovi, obrežja vodnih teles.

Parjenje.

Status: uvrščen med 100 najbolj invazivnih tujerodnih vrst na evropskem seznamu tujerodnih in invazivnih vrst.

Možnost zamenjave: druge vrste lazarjev, ki pa niso oranžne barve.

AMBROZIJEV LEPENEC *Ophraella*

communa

Telo rumenkaste do blede rjavkaste. Na temenu glave je podolžna temno rjava lisa. Na predprsju so tri podolžne rjave lise. Pokrovke so raztreseno vdrto pikčaste in z značilnimi podolžnimi temno rjavimi progami. Celotna površina je gosto kratko dlakava.

Jajčeca odložijo v skupinah po nekaj deset skupaj, navadno na zgornjo stran listov. Po podatkih iz literature razvije eno do tri generacije na leto .

Velikost: 3,5 do 4,3 mm (odrasli).

Čas opažanja v letu: julij - september

Naravna razširjenost: Severna Amerika

Prvi podatek v SLO: 2017 (Goriška), 2013 Italija (prvi podatek za Evropo)

Način prihoda: naključni vnos (prva najdba ob letališču)

Alergijske reakcije pri človeku: -

Življenjski prostor: kot ličinka in odrasli se hranijo le z listi ambrozije (pelinolistna žvrklja), zato jih najdemo na lokacijah uspevanje te invazivne rastlinske vrste.

Ličinka in buba ne deloma objedenem listu.

Status: Za sedaj pomaga reševati problem zmanjševanja populacije ambrozije, ne moremo pa predvideti, ali lahko začne povzročati škodo na sončnicah, kjer se tudi pojavlja.

Možnost zamenjave: edina vrsta hrošča, ki se hrani z listi ambrozije.

HARLEKINSKA POLONICA

Harmonia axyridis

Vzorec obarvanosti je nezanesljiv znak, saj je izjemno variabilen. Na leto ima dve generaciji, v ugodnih pogojih tudi štiri. Samica izleže 20 do 50 jajčec na dan, do 4000 v življenju. Odrasle živijo približno eno leto, od tega se razmnožujejo tri mesece. Prezimijo odrasle.

Pleni pršice, rastlinske uši, kaparje, resokrilce in jajca metuljev. Zaradi nenasitne požrešnosti lahko v kratkem času poje vse razpoložljive uši in s tem ogroža domorodne vrste polonic (stradanje). Ko zmanjka uši začne pleniti druge nevretenčarje, druge vrste polonic, tenčičarice, muhe trepetavke, metulje in tako zmanjšuje njihove populacije.

Velikost: 7 do 8 mm (odrasli).

Čas opazanja v letu: od pomladi do jeseni

Naravna razširjenost: vzhodna Azija

Prvi podatek v SLO: 2008

Način prihoda: kot uspešnega plenilca so jo v ZDA začeli uporabljati za biološko kontrolo škodljivcev v rastlinjakih, na intenzivnih poljedelskih površinah in v vrtovih, od koder je pobegnila v naravo.

Alergijske reakcije pri človeku: -

Življenjski prostor: kot ličinka in odrasli se hranijo le z listi ambrozije (pelinolistna žvrklja), zato jih najdemo na lokacijah uspevanje te invazivne rastlinske vrste.

Jesensko zbiranje na fasadah zaradi prezimovanja.

Status: evropski seznam tujerodnih in invazivnih vrst (DAISIE - Delivering Alien Invasive Species Inventories for Europe) uvršča med 100 najhujših tujerodnih invazivnih vrst.

Možnost zamenjave: druge vrste pikapolonic.

NAVADNA KOMELINA

Commelina communis

Zelnata trajnica, ki ima bolj ali manj poleglo, razvejeno steblo, ki se na kolencih ukoreninja. Listna ploskev je široko suličasta, nerazločno pecljata. Socvetje je 3- do 4-cvetno, obdano z velikim, gredljatim krovnim listom.

Komelina se razmnožuje spolno s semeni in vegetativno z ukoreninjanjem poleglih stebel (razraščanje). V Aziji ima status zdravilne rastline, med vsemi rastlinami lahko kopiči največ bakra v svojih celicah.

Velikost: do 70 m.

Čas opazovanja v letu: junij – oktober (cvetenje)

Naravna razširjenost: vzhodna in jugovzhodna Azija

Prvi podatek v SLO: -

Način prihoda: okrasna rastlina

Alergijske reakcije pri človeku: -

Življenjski prostor: Komelina je gojena kot okrasna rastlina, v naravi pa jo najdemo predvsem na senčnih in vlažnih ruderalnih rastiščih.

Status: Zaenkrat se pojavlja lokalno, v manjših sestojih (naturalizirana). Invazivnost še ni prisotna. Rastline populimo pred zrelostjo semen, da jih pri odstranjevanju še bolj ne raznesemo. Semena so dolgoživa, zato mesto, kjer smo rastline odstranili, še nekaj let opazujemo in po potrebi populimo na novo pognale primerke. Primerke, ki še ne semenijo posušimo in odložimo na kompost. Če že semenijo, jih posušimo in oddamo v sežig.

Možnost zamenjave: -

ŠKOLJKA,

Corbicula fluminea

Prehranjuje fitoplanktonom (algami), ki ga aktivno filtrirajo iz vode, lahko tudi z organskimi snovmi na peščenem ali blatnem dnu preko črpanja vode skozi svoje telo. Je hermafrodit (oplodi svoja jajčeca), ki lahko sprošča do 570 mukoidnih ličink na dan in več kot 68.000 na leto.

Lupine poginulih primerkov med razkrojem dvigne iz dna, voda jih zanese na plitvine, kjer lahko nastanejo obsežna školjišča. Še posebno v poletnih obdobjih toplejše vode in posledičnega pomanjkanja kisika.

Velikost lupine: do 30 (50) mm.

Čas opazanja v letu: lupine se opazijo skozi celo leto.

Naravna razširjenost: vzhodna Azija, Afrika.

Prvi podatek v porečju Save: 2021 (Brežice)

Način prihoda: kot vir hrane, akvaristika

Alergijske reakcije pri človeku: -

Življenjski prostor: živi v muljastem blatu na dnu stoječih voda in počasi tekočih vodotokov.

Školjišče razkrije vrste školjk in polžev v vodotoku.

Status: Ta vrsta školjke prihaja po porečju Save gorvodno. Pričakovati jo je tudi v pritokih s počasnim tokom in muljastim dnom. V prihodnosti je mogoče celo konkurent avtohtonim vrstam školjk, ki živijo v enakem habitatu (brezobke, škržki).

Možnost zamenjave: ni podobnih sladkovodnih vrst školjk.

Avtor: **Dušan Klenovšek**

Izdajatelj: **Društvo Bober Dolenjska**

Leto izdaje: **2022**

E-Priročnik »Invazivne tujerodne vrste rastlin in živali ob Radulji« je nastal v okviru projekta »**Medgeneracijsko stičišče v naravi**«, katerega vodilni partner je **Občina Škocjan**.

Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska Unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR). Spletna stran evropske kohezijske politike v SLO: <https://www.eu-skladi.si/>

